

Svar (5/7 93):

Energiministeren (Jann Sjursen):

Under Folketingets drøftelse den 10. juni 1993 af beslutningsforslag B 96 om Ignalina-værket og energiforsyningen i Litauen nævnte jeg, at vi fra dansk side har presset på for i EF, som er langt den største bidragsyder i forhold til Central- og Østeuropa og det tidligere Sovjetunionen, at rejse spørgsmålet om sikkerheden på atomkraftværkerne i disse lande.

Som et resultat heraf blev der på initiativ af det danske formandskab på energiministrenes rådsmøde den 25. juni 1993 fremlagt, drøftet og enstemmigt vedtaget et sæt rådskonklusioner vedrørende nuklear sikkerhed og energiforsyningsbehovet i forbindelse hermed i landene i Central- og Østeuropa samt i det tidligere Sovjetunionen. Af rådskonklusionerne fremgår det bl.a., at for visse anlægs vedkommende vil en snarlig nedlukning komme på tale. I denne forbindelse understreges det i konklusionerne, at der skal findes løsninger, som på mellemlang og lang sigt kan sikre energiforsyningen på en sådan måde, at afhængigheden af mindre sikre reaktorer mindskes. Der peges i den sammenhæng på at udnytte landenes store energibesparelsespotentialer, at forøge effektiviteten i energiforsyningssektoren og at sprede energiforsyningen til enhver kilde, der giver tilstrækkelig sikkerhed og beskytter miljøet. På denne baggrund har EF's energiministre anmodet Kommissionen om at undersøge praktiske muligheder for hurtigt at iværksætte passende foranstaltninger på dette område og inden for rammerne af de eksisterende programmer at fremlægge forslag til en konkret indsats fra Fællesskabets side i energisektoren. Endelig er Kommissionen blevet bedt om regelmæssigt at aflægge rapport om de konkrete resultater af disse aktiviteter.

Allerede på energiministrenes rådsmøde den 25. juni 1993 fremlagde Kommissionen en samlet skriftlig rapport vedrørende Fællesskabets bistand inden for energisektorerne i Østeuropa og det tidligere Sovjetunionen. Rapporten beskriver dels, hvad der tidligere er blevet ydet fra EF's side, og dels, hvilke mål der er formuleret for den nærmeste fremtid. Under EF's PHARE- og TACIS-programmer er der i 1991-92 anvendt 178,2 mio. ecu svarende til ca. 1,35 mia. kr. på ikkenukleare energiprogrammer. I samme periode er der under TACIS-programmet anvendt 153 mio. ecu svarende til

ca. 1,22 mia. kr. på forbedring af den nukleare sikkerhed. De 350 mio. ecu, som til dato er anvendt på nuklear sikkerhed, svarer til henved 60 pct. af de 700 mio. US\$, som G-7-landene har skønnet tilstrækkelige for at dække de mest nødvendige behov på området.

Af rapportens konklusioner fremgår det bl.a., at med hensyn til udnyttelse af ikkenukleare energi i Central- og Østeuropa og i det tidligere Sovjetunionen skal Fællesskabet fortsætte med at fokusere på energibesparelser med det formål gennem opnåede besparelser at give landene et bedre valg med hensyn til fremtidige energikilder. Dette er i overensstemmelse med, hvad jeg nævnte under behandlingen af beslutningsforslag nr. B 96, nemlig at vi må sikre en omstilling i energiforsyningen, så landene ikke længere er afhængige af de usikre værker og snarest muligt kan lukke dem ned.

I overvejelserne om vores fremtidige indsats på området vil formentlig også indgå den rapport om nuklear sikkerhed og elproduktion i Østlandene, som forventes fremlagt på G-7-mødet i Tokyo den 7.-9. juli 1993. Jeg henviser i den forbindelse til min besvarelse af 18. juni 1993 af spørgsmål 84 stillet af Folketingets Energipolitiske Udvalg.

Over for den litauiske energiminister har jeg allerede haft lejlighed til at orientere om de vedtagne rådskonklusioner fra den 25. juni 1993 og til at tilkendegive mit ønske om med ham at drøfte det dansk-litauiske energisamarbejde, herunder spørgsmålet om Ignalinaværkets fortsatte drift.

Regeringen er således som angivet under folketingsdebatten den 10. juni 1993 indstillet på at hjælpe med en omlægning af energiforsyningen, således at ikke blot Litauen, men også de andre lande, der har usikre reaktortyper i drift, kan nedlukke disse.

Spm. nr. S 1066

Til *ministeren for udviklingsbistand* (30/6 93) af:

Riishøj (SF):

»Vil ministeren gå aktivt ind for, at den kommende chef for Østbanken efter Attalis' tilbagetræden bliver valgt i kredsen af central- og østeuropæiske lande, og vil regeringen arbejde for, at posten bliver besat med en person, der har forståelse for, at omstillingen fra